

اینطور به نظر میرسد که گروهی در خارج تلاش شگفت انگیزی را آغاز کرده اند با القا کردن این هدف که سکولاردمکرات های سازمان یافته و یا انفرادی در خارج میباید دنباله رو جریان سیاسی مدعی سکولاردمکرات بودن در داخل ایران بشوند. نوشتاری بر این پایه در اینترنت که گاهی از زبان حشمت طبرزدی و گاهی از زبان این گروه منتشر شده است. روی سخن این بیانیه با سکولار دمکرات های خارج کشور است و محتوای آن کشیدن خطوط مبارزه سکولاردمکرات ها در خارج است. بیشتر تاکید این نوشتار به پیروی مبارزان سیاسی سکولاردمکرات از خط مش معین شده شخصیت سیاسی معینی در داخل کشور است.

گفتگوی رهبری سیاسی سکولاردمکرات های داخل و خارج ایران گفتگوی تازه ای نیست و این پیکار نظری از زمانی آغاز شد که یک جریان سکولار دمکرات سازمان یافته ای در خارج گفتمان ایجاد یک آلترناتیو سیاسی در خارج در برابر رژیم اسلامی را به مبارزان سیاسی سکولار دمکرات خارج از کشور پیشنهاد کرد. مطرح شدن ایجاد یک آلترناتیو سیاسی سکولاردمکرات و حکومت دمکراسی بدون ارتباط با نیروهای سیاسی سنتی که نقش بنیادی در حاکمیت جمهوری اسلامی بر ایران در انقلاب 57 داشتند نیروهای سیاسی سنتی چپ و اسلامی را بتکاپو انداخت. این نیروها افزون براینکه آغاز به ادعای سکولار دمکرات بودن و طرفداری از یک حکومت دمکراسی داشتند برای از کار انداختن اندیشه آلترناتیو سازی در خارج این نظریه را پیش کشیدند که نیروهای سیاسی خارج باید از داخل ایران پیروی کنند. بنابراین ما با این نظریه استقلال و یا رهبری سیاسی سکولاردمکرات های خارج و مخالفان آشکار آن پیش از این روبرو بوده ایم با این تفاوت که این گفتمانی بود بین نیروهای سیاسی سکولار دمکرات و نیروهای سیاسی سنتی در خارج و ما با کسی که خود را از داخل ایران رهبر سکولار دمکرات های خارج اعلان کند و برای آنها برنامه سیاسی تعیین کنند روبرو نبوده ایم.

سکولار دمکرات های خارج از کشور با برنامه معینی که بنیادها آن پایبند بودن به یکپارچگی سرزمین ایران، ایجاد یک حکومت دمکراسی سکولار در ایران پس از براندازی حکومت جمهوری اسلامی و دیگر بنیادهایی که در منشور آن هست سازمان بندی شدند. وجود چنین آلترناتیوی یا انتخابی در برابر مردم ایران با مخالفت و انتقاد کادرهای سیاسی اصلاح طلبان اسلامی پناهنده شده به خارج و چپ ها روبرو شد و با پیش کشیدن رهبری داخل و دنباله روی خارج از داخل ایران به از کار انداختن آن اقدام کردند. آزادی سیاسی که مبارزان سکولار دمکرات در خارج دارند به آنها اجازه میدهد تا از گسترده نظری سیاسی قابل ملاحظه ای برخوردار باشند و همچنین این آزادی سیاسی آنها را از فضای سیاسی محدود و تنگ ایران زیر حکومت اسلام سیاسی نجات داده است. بطور کلی مخالفان تشکیل یک آلترناتیو سیاسی در خارج براین باورند که کوشندگان سیاسی داخل با وجود فضای سیاسی دیکتاتوری داخل کشور توانایی بیشتری برای آزاد کردن مردم ایران از حکومت اسلامی دارند تا مبارزان سیاسی خارج که بدون هیچ محدودیتی میتوانند تعقل سیاسی خود را بیان و گسترش دهند. بدون تردید سکولاردمکرات های خارج از کشور برای سازمان بندی و پیشبرد مبارزه برای دمکراسی از امکانات بیشتری برخوردارند. نکته پر اهمیت که سکولار دمکرات های خارج از کشور از سیاستورزان داخل کشور جدا میکند این است که فریبکاری و حيله گری سیاسی در سپهر سیاسی آزاد خارج کشور بشدت سخت و ناممکن است در حالیکه در داخل کشور که تمام آزادی ها از مردم گرفته شده است توطئه گران و فریبکاران سیاسی مانند انقلاب 57 دستشان کاملاً باز است.

کوتاه شده برنامه سیاسی پیشنهادی فراخان طبرزدی بر دو پایه بنا شده است که در تجربه سیاسی سی و چهار سال گذشته کارا نبودن خود را بخوبی نشان داده است. یکی افشا کردن تجاوز رژیم جمهوری اسلامی به حقوق مردم ایران است که در چهار ویژگی باین ترتیب بیان شده است: حمایت از آزادی زندانیان سیاسی، محکومیت اعدام و مخالفت با آن، مطرح کردن وضعیت بد اقتصادی در کشور، مخالفت با حجاب اجباری. این محدوده گسترده تعیین شده این بیانیه برای سکولار دمکرات های خارج از کشور از رهبری داخل کشور است. آشکار است که در این بیانیه سیاسی دمکرات های کوشنده سیاسی خارج نخست به زندان جمهوری اسلامی کشانده شده اند و مانند کوشندگان سیاسی های داخل دست و پاشان بسته شده است و در پی آن مبارزه دمکرات های خارج را به در یوزگران سیاسی از جمهوری اسلامی با وجود داشتن آزادی کامل در خارج تبدیل کرده است. آنچه گرفتاران سیاسی در چنگال دیکتاتوری اسلام سیاسی در داخل کشور و پیروان آنها در خارج که هنوز بعد از سی و چهار سال زندگی در کشورهای آزاد نمیتوانند درک کنند این است که نخستین هدف دمکرات ها آزادی است و آنها آزادی سیاسی خود را داوطلبانه از خود نخواهند گرفت.

آزادی که محدوده آن با آزادی شهروندان دیگر مردم ایران معین میشود. آزادی که اموال مردم را که دست رنج کار آنها است از مصادره اسلام سیاسی و کمونیست ها و سوسیالیست ها در امان نگه میدارد. آزادی که دین آنها را از تجاوز دین اکثریت و متجاوز مصون نگه میدارد. آزادی که راه و روش زندگی مردم را بخاطر اینکه از هنجار اجتماعی اکثریت خارج است غیر قانونی نمیاند. آزادی که در سیاست به آنها اجازه میدهد خود را مطرح کنند و دچار تعقیب قانونی کمونیست ها و اسلام سیاسی نشوند. آزادی اجتماعی که با قانون گذاری دولتی محدوده آن معین نمیشود. آزادی اقتصادی که صنعتگران موفق را که هزاران شغل تولید مینمایند بعنوان استعمارگر درک و معرفی نمیکند. آزادی اقتصادی که به دولت اجازه نمیدهد اندیشه صنعتگری را در مردم بکشد و از آنها تنها کارمند روبات مانند دولتی بسازد. آزادی مردمی که دولت آن حقوق برابر شهروندی را بر پایه جنسیت، دینی و قومی پاسداری مینماید. بال های سکولار دمکرات های خارج از کشور را که برای آزادی به پرواز در آمده اند کسی بنام آزادی نمیتواند قیچی کند و با محدودیت های زندان اسلام سیاسی ایران تطبیق دهد. در این بیانیه اعدام زندانیان سیاسی با جنایتکاران اجتماعی در یک ردیف قرار داده شده است. محکوم کردن اعدام بوسیله مخالفان حکومت اسلامی و مخالفت چشم بسته با اعدام ظاهراً بیشتر از همه برای دلگرمی دادن به آدم کشان انبوه که گردانندگان حکومت اسلامی هستند است تا یک نظریه دادگری. و پیش کشیدن آن در اجتماعی که گرفتار انواع خشونت ها است بوی فریبکاری میدهد و یا ساده انگاری است.

کوشندگان سیاسی خارج از کشور بدون شک از امکانات فراوانی برخوردار هستند تا کیفیت سیاسی، اقتصادی و اجتماعی خود را بالا ببرند. حال اینکه اینکار را انجام میدهند و یا نمیدهند پرسش دیگری است. همینطور آشکار است کسانی که معتقدند و کوشش میکنند سکولار دمکرات های خارج از کشور را به زیر فرمان کوشندگان سیاسی داخل کشور که محدودیت بزرگی برای آگاهی گرفتن دارند ببرند از امکانات خود برای آگاهی گرفتن استفاده نمیکند. کوشندگان سیاسی دمکرات خارج از کشور از کیفیت بلقوه سیاسی قابل ملاحظه ای برخوردار هستند و میتوانند افق سیاسی ژرفنایی را به مردم ایران نمایان کنند. این اشتباه بزرگی است که پیرو این نظر باشیم که کوشندگان سیاسی خارج از کشور باید خود را تا سطح آگاهی های سیاسی داخل کشور پائین بیاورند و افق سیاسی خود را تا حد در بزرگی از حکومت دیکتاتوری اسلام سیاسی پائین بیاورند. بزرگترین پرسش برای سکولار دمکرات ها این است که از بنیاد جایی برای اسلام سیاسی در سپهر سیاسی ایران قائل هستند و یا نیستند. و ما بخوبی میدانیم که سکولار دمکرات های خارج از کشور بهجوجه جایی برای اسلام سیاسی عهد عتیق در سیاست ایران قائل نیستند. حال معین نیست بنیاد براندازی جمهوری اسلامی را چگونه سکولار دمکرات ها باید فراموش کنند و به گریه وزاری در برابر خارجی ها بردازند تا مگر آنها حکومت اسلامی را وادار کنند مهره های محروم کردن مردم ایران را از آزادی های شهروندیشان کمی شل کنند.

آنچه سکولار دمکرات های خارج از کشور به مردم ایران ارائه میدهند افق سیاسی آزادی و اخراج اسلام سیاسی از سپهر سیاسی ایران است. جذابیت این افق فکری سیاسی که در انقلاب مشروطیت پیروز شد و اسلام سیاسی را به دوان ناتوانی طولانی گرفتار کرد و از ایران کشوری قانونمند جهانی و ارجمند ساخت آنچه کادرهای اسلامی را نگران کرده که مبارزه ای گسترده را در خارج با سکولار دمکرات ها آغاز کرده اند. آشکار است که سرنوشت سیاسی جمهوری اسلامی در میان ایرانیان خارج از کشور معین خواهد شد چون سکولار دمکرات های خارج از کشور با چندین موج حمله به سازمان بندی خود روبرو شده اند. نخستین موج حمله به تشکیلات سیاسی سکولار دمکرات ها توسط کمونیست ها سازمانبندی شد که تولد نیروی سیاسی جدید خارج از غالب سنتی سیاسی ضد "آخشیج" جمهوری اسلامی را زیر حمله خود زیر نوع حکومت پادشاهی و جمهوری قرار دادند تا گفتن سکولاریسم و دمکراسی را در سپهر سیاسی ایران بی رنگ کنند. حمله بعدی به سکولار دمکرات ها به رهبری اصلاح طلب ها بود که آنها را از رژیم اسلامی به هراس میانداختند که منشور سیاسی برانداز سکولار دمکرات ها رژیم اسلامی را به درندگی سیاسی بیشتر میکشاند و فضای سیاسی کشور بیش از این دیکتاتوری خواهد شد و در نتیجه اصلاح طلب ها بیشتر از این از دولت بیرون خواهند ماند. و ظاهراً این جریان فرماندهی کردن سکولار دمکرات های خارج از کشور از داخل موج تازه بر ضد سکولار دمکرات های سازمان یافته در خارج است.

با اهمیت ترین جنبه این امواج حمله به استقلال و وجود سکولار دمکرات های خارج جنگی است که بین مخالفان بنیادی و سازشکار با حکومت اسلامی در خارج به جریان افتاده است و مبارزه با حکومت اسلامی را تا حدودی تعطیل کرده است. بهر روی هوشیاری سکولار دمکرات های میتواند این درگیری انحرافی را مانند درگیری های انحرافی سیاسی پیشین از سر بگذرانند. کوشندگان جدی ضد جمهوری اسلامی میباید با هوشیاری اجازه ندهند که این جریان های انحرافی بروی افق سیاسی مترقی و پیوسته به سکولار دمکرات های انقلاب مشروطیت سازمان بندی آنها را ناتوان کند و در میان آنها شکاف ایجاد کند. قانون اساسی حکومت مشروطیت همانطور که توانست ارتجاع اسلام سیاسی را شکست بدهد و درخشانترین دوران تاریخی ایران را بسازد دوباره میتواند ایران را از چنگال اسلام سیاسی نجات دهد. انسجام تشکیلاتی و سازمانی سکولار دمکرات ها بزرگترین امید آینده ایران برای دمکراسی و آزادی

است و بهر بهائی باید پاسداری شود و اجازه داده نشود در آن شکافی ایجاد شود. رهبری سکولار دمکرات ها متکی به انتخاب طبیعی است که در دوران شکوفائی آن خود را نمایان خواهد کرد.

www.iranpolitics.org

info@iranpolitics.org